ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/747,

annettu 17 päivänä joulukuuta 2015,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 täydentämisestä ennakollisten vakausmaksujen laskentaperusteiden sekä niiden olosuhteiden ja edellytysten osalta, joiden mukaisesti voidaan osittain tai kokonaan lykätä ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksamista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ([1]) ja erityisesti sen 69 artiklan 5 kohdan ja 71 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto', perustettiin asetuksella (EU) N:o 806/2014 kaikkien niiden jäsenvaltioiden yhteiseksi rahoitusjärjestelyksi, jotka osallistuvat yhteiseen valvontamekanismiin neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ([2]) mukaisesti ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot'.

(2) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 67 artiklassa perustetaan yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'kriisinratkaisurahasto', ja säädetään siitä, mihin tarkoituksiin yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', voi käyttää kriisinratkaisurahastoa.

(3) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 76 artiklan mukaan kriisinratkaisurahastoa olisi käytettävä kriisinratkaisumenettelyissä ainoastaan silloin, kun kriisinratkaisuneuvosto katsoo sen olevan tarpeen kriisinratkaisuvälineiden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi kriisinratkaisurahaston tehtävän mukaisesti. Kriisinratkaisurahastolla olisi sen vuoksi oltava riittävästi varoja, jotta kriisinratkaisukehys toimisi tehokkaasti siten, että sen avulla olisi mahdollista puuttua tarvittaessa ongelmiin, ja jotta kriisinratkaisuvälineitä voitaisiin käyttää tuloksekkaasti ja rahoitusvakautta suojata turvautumatta veronmaksajien rahoihin.

(4) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kriisinratkaisuneuvostolla on valtuudet laskea asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti yksilölliset ennakolliset vakausmaksut, jotka kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueilla toimiluvan saaneiden laitosten on maksettava, ja että näiden vuotuisten vakausmaksujen määrä olisi laskettava yhteisen tavoitetason perusteella, joka vahvistetaan tietyksi prosenttiosuudeksi kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden luottolaitosten suojattujen talletusten määrästä.

(5) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 67 artiklan 2 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston olisi siksi varmistettava, että kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevat varat ovat 1 päivästä tammikuuta 2016 alkavan tai muussa tapauksessa siitä päivästä, jona asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdan soveltaminen alkaa mainitun asetuksen 99 artiklan 6 kohdan nojalla, alkavan kahdeksan vuoden alkuvaiheen päättyessä saavuttaneet vähintään asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavoitetason.

(6) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 67 ja 69 artiklan mukaan kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alkuvaiheen aikana, että kriisinratkaisurahastoon maksettavat vakausmaksut on jaksotettu ajallisesti mahdollisimman tasaisesti siihen asti, kun tavoitetaso

([1]) EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.
([2]) Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

saavutetaan, ja pidennettävä alkuvaihetta enintään neljällä vuodella, jos kriisinratkaisurahastosta suoritettujen maksujen kokonaismäärä ylittää 50 prosenttia tavoitetasosta ja jos mainitussa asetuksessa säädetyt perusteet täyttyvät. Asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 4 kohdan mukaisesti kerätyt vuotuiset vakausmaksut voivat tämän vuoksi olla enemmän kuin 12,5 prosenttia tavoitetasosta. Jos käytettävissä olevat varat vähenevät alkuvaiheen jälkeen alle tavoitetason, kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava säännöllisten ennakollisten vakausmaksujen kerääminen siihen asti, kun tavoitetaso saavutetaan. Jos käytettävissä olevat varat ovat sen jälkeen, kun tavoitetaso on saavutettu ensimmäisen kerran, vähentyneet alle kahteen kolmasosaan tavoitetasosta, kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava, että vakausmaksut vahvistetaan sellaiselle tasolle, että tavoitetaso voidaan saavuttaa kuuden vuoden kuluessa. Asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitetut vuotuiset vakausmaksut voivat sen vuoksi olla enemmän kuin 12,5 prosenttia tavoitetasosta, jotta tavoitetaso voitaisiin saavuttaa kuuden vuoden kuluessa.

(7) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 4 kohdan mukaan ennakollisia vakausmaksuja laskettaessa on otettava huomioon suhdannevaihe ja vakausmaksujen myötäsyklisyyden mahdollinen vaikutus niitä suorittavien laitosten rahoitusasemaan.

(8) Kaikkien ennakollisia vakausmaksuja pienentävien muutosten laskennassa olisi otettava huomioon se, että vakausmaksuja on myöhemmin kasvatettava, jotta voidaan varmistaa, että tavoitetaso saavutetaan asetetussa määräajassa.

(9) Kaikkia ennakollisten vakausmaksujen tason muutoksia tai alkuvaiheen pidennyksiä olisi sovellettava samalla tavoin kaikkiin osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin laitoksiin, jotta seurauksena ei olisi maksujen jakaminen uudelleen kyseisten laitosten kesken.

(10) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 71 artiklan 2 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston olisi lykättävä laitoksen ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksamista kokonaan tai osittain silloin, kun tämä on tarpeen kyseisen laitoksen rahoitusaseman suojaamiseksi. Määrittäessään, onko vakausmaksuja tarpeen lykätä laitoksen rahoitusaseman suojaamiseksi, kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioitava, miten ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksaminen vaikuttaisi asianomaisen laitoksen vakavaraisuuteen ja likviditeettiasemaan.

(11) Kriisinratkaisuneuvoston olisi myönnettävä ylimääräisiä jälkikäteen suoritettavia vakausmaksuja koskeva lykkäys laitoksen pyynnöstä, jotta se voisi helpommin arvioida, täyttääkö kyseinen laitos asetuksen (EU) N:o 806/2014 71 artiklan 2 kohdassa säädetyt lykkäysedellytykset. Kyseisen laitoksen olisi annettava kaikki sellaiset tiedot, jotka kriisinratkaisuneuvosto katsoo tarvitsevansa tehdäkseen edellä tarkoitetun arvioinnin. Kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon kaikki kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevat tiedot, jotta samoja tietoja ei tarvitse ilmoittaa kahteen kertaan.

(12) Arvioidessaan ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksamisen vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen ja maksuvalmiuteen kriisinratkaisuneuvoston olisi analysoitava maksamisen vaikutusta laitoksen pääomapositioon ja likviditeettiasemaan. Analyysissa olisi oletettava, että laitoksen taseeseen syntyy maksettavan määrän suuruinen tappio määrän erääntymisajankohtana, ja laadittava asianmukaisen ajanjakson kattava ennuste tämän tappion syntymisen jälkeisistä laitoksen vakavaraisuussuhteista. Lisäksi analyysissa olisi oletettava, että varoja siirtyy vakausmaksun erääntymisajankohtana pois laitoksesta maksettavan määrän verran, ja arvioitava likviditeettiriski,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa annetaan säännöt, joissa täsmennetään

1) perusteet kriisinratkaisurahastoon suoritettavien vakausmaksujen ajalliseksi jaksottamiseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

2) perusteet sen määrittämiseksi, miten monella vuodella asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua alkuvaihetta voidaan pidentää asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

3) perusteet asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 4 kohdassa säädettyjen vuotuisten vakausmaksujen määrittämiseksi;

4) olosuhteet ja edellytykset, joiden täyttyessä voidaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti lykätä ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksamista osittain tai kokonaan.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan lisäksi seuraavia määritelmiä:

1) 'alkuvaiheella' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ajanjaksoa;

2) 'lykkäysajalla' tarkoitetaan enintään kuuden kuukauden pituista ajanjaksoa.

II LUKU

ENNAKOLLISIIN VAKAUSMAKSUIHIN LIITTYVÄT PERUSTEET

3 artikla

Perusteet ennakollisten vakausmaksujen ajalliseksi jaksottamiseksi alkuvaiheen aikana

1. Arvioidessaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti suhdannevaihetta ja sitä, miten vakausmaksujen myötäsyklisyys mahdollisesti vaikuttaa niitä suorittavien laitosten rahoitusasemaan, kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon ainakin seuraavat indikaattorit:

a) liitteessä luetellut makrotalousindikaattorit suhdannevaiheen määrittämiseksi;

b) liitteessä luetellut indikaattorit vakausmaksuja suorittavien laitosten rahoitusaseman määrittämiseksi.

2. Kriisinratkaisuneuvoston huomioon ottamat indikaattorit määritetään yhteisesti kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden osalta.

3. Kriisinratkaisuneuvoston mahdollista päätöstä vakausmaksujen ajallisesta jaksottamisesta sovelletaan samalla tavalla kaikkiin kriisinratkaisurahastoon vakausmaksuja suorittaviin laitoksiin.

4. Vuotuisten vakausmaksujen taso voi kullakin vakausmaksukaudella olla alhaisempi kuin asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdan ja 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettujen vuotuisten vakausmaksujen keskimääräinen taso ainoastaan silloin, kun kriisinratkaisuneuvosto on varmistanut, että varovaisten ennusteiden perusteella tavoitetaso voidaan saavuttaa alkuvaiheen päättymiseen mennessä.

4 artikla

Perusteet sen määrittämiseksi, miten monella vuodella alkuvaihetta voidaan pidentää

1. Määrittäessään sitä, miten monella vuodella asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua alkuvaihetta voidaan pidentää asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon vähintään seuraavat perusteet:

a) asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavoitetason saavuttamiseen tarvittavien vuosien vähimmäismäärä edellyttäen, että vuotuiset vakausmaksut eivät ylitä alkuvaiheen vuotuisten vakausmaksujen keskimäärää kerrottuna kahdella;

b) suhdannevaihe ja vakausmaksujen myötäsyklisyyden mahdollinen vaikutus niitä suorittavien laitosten rahoitusasemaan määritettyinä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla indikaattoreilla;

c) kriisinratkaisurahastosta seuraavien neljän vuoden aikana mahdollisesti suoritettavat lisämaksut, joiden kriisinratkaisuneuvosto odottaa tulevan maksettaviksi Euroopan järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan.

2. Kriisinratkaisuneuvosto ei missään olosuhteissa saa pidentää alkuvaihetta neljää vuotta enempää.

5 artikla

Perusteet vuotuisten vakausmaksujen määrittämiseksi alkuvaiheen jälkeen

Laskiessaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 69 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vakausmaksuja kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon suhdannevaihe ja vakausmaksujen myötäsyklisyyden mahdollinen vaikutus niitä suorittavien laitosten rahoitusasemaan määritettyinä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla indikaattoreilla.

III LUKU

JÄLKIKÄTEEN SUORITETTAVIEN VAKAUSMAKSUJEN LYKKÄÄMINEN

6 artikla

Ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen lykkääminen

1. Kriisinratkaisuneuvosto lykkää kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan omasta aloitteestaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta laitoksen ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksamista osittain tai kokonaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos tämä on tarpeen kyseisen laitoksen rahoitusaseman suojaamiseksi.

2. Kriisinratkaisuneuvosto voi myöntää ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen lykkäyksen laitoksen pyynnöstä. Asianomaisen laitoksen on annettava kaikki tiedot, jotka kriisinratkaisuneuvosto katsoo tarvitsevansa arvioidakseen, miten ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksaminen vaikuttaa laitoksen rahoitusasemaan. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon kaikki kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla olevat tiedot määrittääkseen, täyttääkö kyseinen laitos 4 kohdassa tarkoitetut lykkäysedellytykset.

3. Määrittäessään, täyttääkö asianomainen laitos lykkäysedellytykset, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, miten ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksaminen vaikuttaisi laitoksen vakavaraisuuteen ja likviditeettiasemaan. Jos kyseinen laitos on osa konsernia, arvioinnin on katettava vaikutukset koko konsernin vakavaraisuuteen ja likviditeettiasemaan.

4. Kriisinratkaisuneuvosto voi lykätä ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksua silloin, kun se katsoo, että niiden maksaminen johtaa

a) seuraavien kuuden kuukauden kuluessa todennäköisesti tilanteeseen, jossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) 92 artiklassa asetetut laitoksen omia varoja koskevat vähimmäisvaatimukset jäävät täyttymättä;

b) seuraavien kuuden kuukauden kuluessa todennäköisesti tilanteeseen, jossa asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 1 kohdassa asetettu laitoksen maksuvalmiutta koskeva vähimmäisvaatimus, jota on tarkennettu komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 ([2]) 4 artiklassa, jää täyttymättä;

c) seuraavien kuuden kuukauden kuluessa todennäköisesti tilanteeseen, jossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([3]) 105 artiklassa asetettu laitoksen erityinen maksuvalmiusvaatimus jää täyttymättä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

5. Kriisinratkaisuneuvoston on rajoitettava lykkäysaika ajanjaksoon, joka on tarpeen, jotta voidaan välttää laitoksen tai sen konsernin rahoitusasemaan kohdistuvat riskit. Kriisinratkaisuneuvoston on valvottava säännöllisesti sitä, että 4 kohdassa tarkoitetut lykkäysedellytykset täyttyvät koko lykkäysajalta.

6. Kriisinratkaisuneuvosto voi uusia lykkäyksen laitoksen pyynnöstä silloin kun se katsoo, että 4 kohdassa asetetut lykkäysedellytykset täyttyvät edelleen. Lykkäys voidaan uusia enintään kuudeksi kuukaudeksi.

7 artikla

Vakavaraisuuteen kohdistuvien lykkäyksen vaikutusten arviointi

1. Kriisinratkaisuneuvoston tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksamisen vaikutus laitoksen lakisääteiseen pääomapositioon. Arvioinnissa on analysoitava sitä, miten ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksaminen vaikuttaisi siihen, täyttääkö laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa asetetut omia varoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

2. Jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen määrä vähennetään tämän arvioinnin tekemiseksi laitoksen omien varojen positiosta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun analyysin on katettava vähintään ajanjakso, joka ulottuu komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 ([1]) 3 artiklan mukaiseen omien varojen vaatimusta koskevan raportoinnin seuraavaan ilmoituspäivämäärään.

8 artikla

Maksuvalmiuteen kohdistuvien lykkäyksen vaikutusten arviointi

1. Kriisinratkaisuneuvoston tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on arvioitava ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksamisen vaikutus laitoksen lakisääteiseen likviditeettiasemaan. Arvioinnissa on analysoitava sitä, miten ylimääräisten jälkikäteen suoritettavien vakausmaksujen maksaminen vaikuttaisi siihen, täyttääkö laitos asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 1 kohdassa asetetun ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 4 artiklassa täsmennetyn maksuvalmiusvaatimuksen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua analyysia varten kriisinratkaisuneuvosto lisää delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 20 artiklan 1 kohdan mukaiseen likviditeetin nettoulosvirtauksia koskevaan laskelmaan likviditeetin ulosvirtauksen, joka on 100 prosenttia sinä ajankohtana maksettavasta määrästä, jolloin ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakausmaksut erääntyvät maksettaviksi.

3. Kriisinratkaisuneuvoston on lisäksi arvioitava 2 kohdassa tarkoitetun ulosvirtauksen vaikutus direktiivin 2013/36/EU 105 artiklassa asetettuihin erityisiin maksuvalmiusvaatimuksiin.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun analyysin on katettava vähintään ajanjakso, joka ulottuu täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 3 artiklan mukaiseen maksuvalmiusvaatimusta koskevan raportoinnin seuraavaan ilmoituspäivämäärään.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

9 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([1]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2015.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Suhdannevaiheen määrittämisessä käytettävät makrotalousindikaattorit

Euroopan komission BKT-kasvuennuste ja talouden ilmapiiriä kuvaava indikaattori.

EKP:n laatimien euroaluetta koskevien makrotalousennusteiden mukainen BKT:n kasvu.

Vakausmaksuja suorittavien laitosten rahoitusaseman määrittämisessä käytettävät indikaattorit

1) Makrotalouden epätasapainotiloja kuvaavan Euroopan komission tulostaulun mukaiset yksityisen sektorin luottovirrat suhteessa BKT:hen sekä finanssialan kokonaisvastuiden muutokset.

2) Euroopan järjestelmäriskikomitean riskitaulukkoon sisältyvä yhdistelmäindikaattori, joka kuvaa systeemistä stressiä ja sen todennäköisyyttä, että vähintään kaksi suurta monitahoista pankkikonsernia ajautuu samanaikaisesti maksukyvyttömäksi osallistuvissa jäsenvaltioissa.

3) Euroopan järjestelmäriskikomitean riskitaulukon mukaiset muutokset kotitalouksille myönnettävien luottojen (asuntolainat) ja finanssialan ulkopuolisille yrityksille myönnettävien luottojen luotonantokriteereissä.

4) Euroopan pankkiviranomaisen riskitaulukkoon sisältyvät osallistuvien jäsenvaltioiden suurten pankkikonsernien kannattavuutta kuvaavat indikaattorit, kuten oman pääoman tuottoaste ja korkokate suhteessa liiketoiminnan kokonaistuottoihin.

5) Euroopan pankkiviranomaisen riskitaulukkoon sisältyvät osallistuvien jäsenvaltioiden suurten pankkikonsernien vakavaraisuutta kuvaavat indikaattorit, kuten ensisijaisen pääoman (T1) suhde kaikkiin varoihin aineettomia hyödykkeitä lukuun ottamatta ja ongelmalainojen sekä erääntyneiden mutta maksamatta olevien lainojen suhde kaikkiin lainoihin.